

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3Co/29/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8513207384
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šofranková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8513207384.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci navrhovateľa P. E., nar. X.X.XXXX, bytom X. X, P., o zníženie výživného, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Stará Ľubovňa z 7.4.2014, č. k. 5C/259/2013-7, takto jednohlasne

rozhodol:

Zrušuje uznesenie a vec vracia súdu prvého stupňa na ďalšie konanie

odôvodnenie:

Okresný súd Stará Ľubovňa (ďalej len „súd prvého stupňa“) napadnutým uznesením odmietol podanie navrhovateľa, ktoré by podľa obsahu mohlo byť návrhom na začatie konania. Vyslovil, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania.

Rozhodnutie odôvodnil zistením, že z podania navrhovateľa, ktoré označil ako návrh na obnovu konania, navrhovateľ žiada o povolenie obnovy konania vykonanej rozsudkom Okresného súdu Stará Ľubovňa, ktorá vec sa týka výživného. Navrhovateľ v podaní uviedol, že návrh na obnovu konania podáva na súd, ktorý sa vecou nezaoberal, doposiaľ mu žiadna odpoveď neprišla, lebo X. K., nar. XX.X.XXXX, bytom M. XXX, má na Okresnom súde Stará Ľubovňa, tetu. Súd navrhovateľa uznesením vyzval, aby v lehote 10 dní doplnil svoj návrh v súlade s ust. § 42 ods. 3 O. s. p. a § 43 ods. 1 O. s. p.. Keďže navrhovateľ nedoplnil svoje podanie v zmysle uznesenia ani čiastočne a toto podanie, ktoré podľa obsahu by mohlo byť návrhom na začatie konania má nedostatky, pre ktoré súd nemôže vo veci konať (označenie účastníkov konania, uvedenie rozhodujúcich skutočností, uvedenie petitu), súd s prihliadnutím na uvedené skutočnosti odmietol podanie navrhovateľa v súlade s ust. § 43 ods. 1, 2 O. s. p..

O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p..

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ odôvodňujúc, že v konaní sa domáha zníženia výživného zo sumy 166,- Eur mesačne na sumu 40,- Eur mesačne na dieťa R. U. K., nar. XX. XX. XXXX. V roku 2005 ho Okresný súd Stará Ľubovňa nespravodlivo zaviazal platiť výživné na mal. R. U. K. sumou po 166,- Eur mesačne. Týmto rozhodnutím bol diskriminovaný, lebo na mal. M. F., nar. XX.XX.XXXX bol Okresným súdom Prešov zaviazaný platiť výživné z reálnych zárobkových príjmov sumou 43,- Eur mesačne. Má za to, že Okresný súd Prešov rozhodol spravodlivo, naopak, Okresný súd Stará Ľubovňa určenie výživného odôvodnil tým, že navrhovateľ má živnosť, pričom v tom čase živnosť nemal.

Odvolací súd v zmysle zásad upravených v ust. § 212 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O. s. p.), preskúmal napadnuté uznesenie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo,

vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 ods. 2 O. s. p. a zistil, že uznesenie je potrebné zrušiť.

Podľa § 43 ods. 2 O. s. p., ak účastník v lehote podľa odseku 1 podanie neopraví alebo nedoplní a pre uvedený nedostatok nemožno v konaní pokračovať, súd odmietne podanie, ktoré by mohlo byť podľa svojho obsahu návrhom na začatie konania. Ak bolo podanie doplnené alebo opravené v celom rozsahu v súlade s uznesením podľa odseku 1 najneskôr do uplynutia lehoty na podanie odvolania proti uzneseniu o odmietnutí podania, o odvolaní proti tomuto uzneseniu môže podľa § 210a rozhodnúť súd, ktorý ho vydal.

Súd prvého stupňa odmietol podanie navrhovateľa z dôvodu, že neodstránil vady podania v súlade s uznesením zo dňa 22.1.2014, ktorým ho súd vyzval, aby v lehote 10 dní doplnil svoj návrh.

V podanom odvolaní navrhovateľ odstránil nedostatok, uviedol, že v predmetnom konaní sa domáha zníženia výživného na mal. R. U. K., nar. XX.X.XXXX zo sumy 166,- Eur mesačne na sumu 40,- Eur mesačne.

Odvolací súd v tomto smere poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo 219/2007 zo dňa 30.7.2008: „Najdôležitejšou obsahovou náležitosťou žaloby je žalobný návrh (petit). V ňom žalobca uvádza, ako by podľa jeho želania mal súd rozhodnúť, resp. ako by mal znížiť výrok jeho rozsudku. Ním zároveň stanovuje rozsah požadovanej súdnej ochrany a určuje súdu medze toho, o čom a ako má rozhodnúť. Pretože v podstate ide o návrh súdneho výroku, kladie zákon na formuláciu petitu určité požiadavky, rešpektovaním ktorých sa zabezpečuje presnosť a určitosť výrokov rozsudkov. Presný a určitý petit je síce pre súd rámcom rozhodovania, z ktorého nesmie vybočiť a ktorý môže prekročiť len v taxatívne vymedzených prípadoch (§ 153 ods. 2 O.s.p.), to však v plnom rozsahu platí len z hľadiska obsahu petitu a podstaty zmyslu toho, čoho sa žalobca v konaní domáha. V žiadnom prípade to ale neznamená, že by súd pri svojom rozhodovaní bol do najmenších podrobností viazaný výrazovými prostriedkami použitými v texte petitu alebo jeho doslovným znením (vrátane slov, slovných spojení, ba dokonca aj eventuálnych gramatických chýb) a že by sa prípadnou odlišnou formuláciou výroku svojho rozhodnutia, než zodpovedá doslovnému zneniu žalobného petitu, dopúšťal procesnej vady v zmysle § 237 písm. e/ O.s.p. Naopak tam, kde je to potrebné, je dokonca povinnosťou súdu upraviť formulačne petit žaloby tak, aby zodpovedal objektívnemu hmotnému právu a aby jeho formulácia zodpovedala dovoleným spôsobom výkonu rozhodnutia.

Občiansky súdny poriadok v ustanovení § 79 ods. 1 nevyžaduje, aby žalobca po stránke formálnej do najmenších podrobností formuloval návrh budúceho výroku súdneho rozhodnutia. Z jeho doslovného znenia je zrejmé, že za postačujúce považuje, ak žalobca v žalobe vyjadří podstatu (zmysel) toho, čoho sa v konaní na základe opísaného skutkového stavu domáha. Petit žaloby, tak ako žalobca formuluje v podanej žalobe alebo neskôr v priebehu konania, je súd povinný posudzovať čisto z hľadiska obsahového (t.j. či je v žalobe dostatočne presne, určito a zrozumiteľne vyjadrené, čo žalobca žiada). Súd do výroku svojho rozhodnutia nemusí prevziať doslovne žalobcom naformulovaný petit žaloby, môže v ňom vykonať také zásahy, ktoré zachovávajú podstatu petitu a nemenia jeho zmysel.“

Z obsahu podaní navrhovateľa je zrejmé, že sa v predmetnom konaní domáha zníženia výživného k mal. R. U. K., nar. XX.X.XXXX, pochádzajúcej z matky X. K., nar. XX.X.XXXX, bytom M. XXX. Odvolací súd lustráciou zistil, že posledná úprava výživného navrhovateľa vo vzťahu k mal. R. U. K. sa realizovala rozsudkom Okresného súdu Stará Ľubovňa z 16.9.2005, č. k. 2C/138/2003-133. Citovaným rozsudkom súd určil, že navrhovateľ je otcom mal. R. U. K., nar. XX.X.XXXX, z matky X. K., zveril mal. R. U. do výchovy a opateru matky s povinnosťou otca prispievať na výživu maloletej za obdobie od 11.2.2002 do 31.12.2003 sumou 1.500,- Sk mesačne a od 1.1.2004 sumou 5.000,- Sk mesačne (166,- Eur).

Za takejto situácie, keď z obsahu spisu je zrejmé, že navrhovateľ sa v predmetnom konaní domáha zníženia výživného zo sumy 166,- Eur na sumu 40,- Eur mesačne k mal. R. U. K., ktorej matkou je X.

K., odvolaciemu súdu neostávalo nič iné, ako napadnuté uznesenie zrušiť v súlade s ust. § 221 ods. 1 písm. f/ O. s. p. a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 O. s. p.). Úlohou súdu prvého stupňa bude pripojiť si spis sp. zn. 2C/138/2003 a na základe vykonaného dokazovania zistiť skutkový stav veci a rozhodnúť o podanom návrhu na zmenu výživného (§ 154 O. s. p.).

V novom rozhodnutí o veci súd prvého stupňa rozhodne aj o trovách tohto odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O. s. p.).

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.